

Omfang ansvarlig for Udviklingen af de Følelser, som havde ført til Verdenskrigen; et lignende Ansvar hvilede paa den Presse, der stadig fastslog, at en ny Verdenskrig var uundgaaelig. Den nuværende Udvikling af Krigstekniken — Luftkrig og kemisk Krig — burde gøre Krig umulig. Man maatte vælge mellem den europæiske Civilisations Tilintetgørelse og de nationale Samfunds fredelige Fremskridt ved Tilpasning i det internationale Forhold af de moderne tekniske Fremskridt, der var saa glimrende, naar de stilledes i Civilisationens Tjeneste. Som Undervisningsminister vilde han gøre det mest mulige for, at Historieundervisningen skulde gives paa en sanddru Maade og inspireres af en fredelig Aand. Han vilde ønske, at Pressen gjorde Brug af sin mægtige Indflydelse i samme Retning.

Den spanske Delegerede sluttede sig til den danske Delegerede i dennes Syn paa Pressens Indflydelse i Spørgsmaal vedrørende Krig. Det gjaldt om at finde Midler til at hindre urigtige Nyheders Udbredelse uden at begrænse Pressens Frihed. De paa Madrid-Konferencen vedtagne Resolutioner herom og om Nødvendigheden af at oprette Forbindelse mellem Regeringernes Pressebureauer og den frie Presses Repræsentationsorganer, om en Presseæresdomstol, og om fremmede Presserepræsentanters erhvervmæssige, økonomiske og politiske Stilling m. m. var alle af Betydning. Arbejdet burde fortsættes i Samarbejde med Folkeforbundet, og der burde ikke være Vanskelighed ved at bevilge det af Rapportøren til Formaalet foreslaaede Beløb af 7.000 Frs.

Ogsaa den franske Delegerede støttede dette Forslag; han fremhævede, at Regeringernes Ansvar blev større, naar Pressefriheden indskrænkedes. Krigsdeltagernes Foreninger havde paa alle deres Kongresser sagt, at man maatte reformere Nyhedsudspredningens System. Særlig fandt han det nødvendigt, at man sikrede de fremmede Pressekorrespondenters Stilling ved et Statut. Han mindede til Slut om Madrid-Konferencens udtalte Ønske om, at Raadet

optog Spørgsmaalet om Forskellighederne i Staternes indre Lovgivning med Hensyn til Ansvaret for urigtige Nyheder og Berigtigelse af dem.

Den polske Delegerede fremhævede Pressespørgsmaalets Sammenhæng med den moralske Nedrustning, hvorom der forelaa betydningsfulde Resolutioner vedtagne i Nedrustningskonferencens Udvalg for dette Problem, medens den hollandske Delegerede, som helst saa Pressen selv løse Spørgsmaalet om urigtige Nyheder, fremholdt den af de svejtsiske, hollandske og polske Presse-redaktører vedtagne Overenskomst om Berigtigelse af disse. Journalistorganisationerne burde deltage i saadanne Overenskomster; andre Lande burde følge de tre nævntes Eksempel, saaledes at en international generel Ordning kunde indskrænke sig til at samarbejde og godkende saadanne tosidige eller mangesidige Aftaler. Det vilde være af Interesse at se, hvad Journalisterne vilde foretage mod Misbrug af en Ret til Berigtigelse, der let kunde give Anledning til politisk Propaganda.

Som gammel Journalist mente den sydafrikanske Delegerede at maatte udtrykke en vis Pessimisme med Hensyn til Muligheden af at opnaa, som foreslaaet paa Madrid-Konferencen, at et upartisk Undersørgelsesorgan kunde finde de tekniske og finansielle Midler til at undertrykke Udbredelse af urigtige Nyheder. Selv om man fik et permanent Organ, tvivlede han paa at Sandheden vilde naa dem, der førte Krigen; den blev maaske kun offentliggjort i de Lande, der ikke var interesseret i Begivenhederne.

Den italienske Delegerede bemærkede til den franske Delegeredes Udtalelser om, at Regeringernes Ansvar var større, hvor Pressens Frihed var mindre, at det ofte var Tilfældet, at Pressen ikke blot adlød Regeringens Direktiver, men visse Grupper, Forretningsfolks, som søgte at tjene Penge og ikke var bange for at udsætte Befolkningerne for Krigstrusler. Pressen bidrog meget til at fremme Forbundets Arbejde ved Offentliggørelse af Diskussioner, navnlig